

До Київського апеляційного адміністративного суду

Апелянт (третя особа): Олійник Дмитро Вячеславович,

Позивач: Щербатюк Станіслав Іванович,
адреса і засіб зв'язку – невідомі,
електронна пошта: невідома

Відповідач: Київська міська державна адміністрація,
вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,
засіб зв'язку – тел. 2541450,
електронна пошта: portal@kmv.gov.ua

Третя особа: Житлово-будівельний кооператив «Теремки-2»,
вул. Дмитра Луценка (кол. Крейсера «Аврора»), 1, м. Київ, 03191,

на постанову Окружного адміністративного суду м. Києва
від 01 листопада 2012 р. у справі № 2а-7498/12/2670

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА.

При проголошенні оскаржуваної постанови я присутнім не був, поштою її не отримувач і дізнався про її зміст 18.12.2012 р. при перегляді у ЄДРСР, після того, як мені цього ж дня було повідомлено про її існування і направлення справи 12.12.2012 р. до апеляційної інстанції. До цього мною подавалися заяви від 22.08.2012 р. про вступ у справу третьою особою на стороні позивача, від 07.12.2012 р. про ознайомлення з матеріалами, на які жодних повідомлень не отримувач. У випадку відмови в такому вступі – заперечую на це (ч. 3 ст. 53 КАС), оскільки я є споживачем послуг у м. Києві. Зважаючи на вказане, прошу поновити мені строки на апеляційне оскарження і подачу доповнень до апеляційної скарги після надання можливості ознайомитися з матеріалами справи.

Оскаржуване рішення підлягає скасуванню з наступних підстав.

Предметом позову була вимога позивача визнати недійсними розпорядження КМДА через те, що вони не пройшли процедуру державної реєстрації. Відмовляючи у позові (в частині розпоряджень КМДА №392 від 31.05.2010, №1222 від 29.12.2011, №99 від 27.01.2011, №101 від 27.01.2011 та №140 від 03.02.2011) суд виходив з того, що оскаржувані акти видані КМДА, як органом місцевого самоврядування, а тому дані акти не підлягають державній реєстрації, що до того ж підтверджено листом - роз'ясненням Міністерства юстиції України від 20.03.2009 № 48-09-24.

В цій частині суд суперечить самому собі, оскільки до цього відкидає лист Головного управління юстиції у м. Києві № Щ-3455 від 14.10.2010 р. з огляду на те, що ним виражена лише позиція автора цього листа. При цьому сам лист не є нормативно-правовим актом. Отже, в порушення ст. ст. 7, 9 КАС один з листів органів юстиції суд застосовує, як нормативно-правовий акт, а інший (протилежного змісту) відкидає. Однак, суд жодним чином не пояснює мотиви надання переваги одного доказу над іншим.

Верховним Судом України було прийнято постанову від 28.11.2011 р. № 21-246а11 (у ЄДРСР № 20014508), якою викладені правові висновки щодо неоднакового застосування судом касаційної інстанції пункту 2 Указу Президента України від 3 жовтня 1992 року № 493/92 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» та пунктів 1, 2 Положення про державну реєстрацію

нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731. Вищою судовою інстанцією зроблено висновок, що відповідно до абзацу першого пункту 1 Положення державна реєстрація нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, які виступають суб'єктами нормотворення, здійснюється відповідно до Указу. За змістом пунктів 1, 2 зазначеного Указу нормативно-правові акти, які видаються органами виконавчої влади та які зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян, підлягають державній реєстрації.

Відповідно до ч. 1, 2 ст. 244-2 КАС рішення Верховного Суду України, прийняте за результатами розгляду заяви про перегляд судового рішення з мотивів неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах, є обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить зазначені норми права, та для всіх судів України. Суди зобов'язані привести свою судову практику у відповідність з рішенням Верховного Суду України. Невиконання судових рішень тягне за собою відповідальність, установлену законом.

За змістом ч. 3 ст. 244-2 КАС рішення Верховного Суду України, прийняті за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстав, передбачених статтею 237 цього Кодексу, підлягають опублікуванню на офіційному веб-сайті Верховного Суду України не пізніше як через десять днів з дня їх прийняття.

Тобто, про вказане рішення було відомим суду першої інстанції, а відтак воно було обов'язковим для цього суду при застосуванні відповідних положень норм матеріального права. Ігнорування рішення суду вищої судової інстанції свідчить про порушення Клименчук Н. М. присяги судді і скоєння нею злочинів, відповідальність за які передбачена ст. ст. 375, 382 КК України. Навмисне порушення Клименчук Н. М. приписів ч. 2 ст. 161 КАС є підставою для винесення окремої ухвали до ВКС України та органу досудового розслідування, згідно ст. 208 КАС.

В порушення ст. 11, п. 2 ч. 1 ст. 161, п. 3 ч. 1 ст. 163 КАС судом не наведено мотивів неврахування окремих доказів, якими є віднесення оскаржуваних актів КМДА до числа регуляторних, що потребувало проходження процедур, передбачених Законом України № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики в сфері господарської діяльності». Вказані докази мною були надані до пояснень 22.08.2012 р.

Також зазначені акти КМДА оскаржувалися в інших справах, про що свідчать оголошення в газеті «Хрещатик» від 26.11.2010 р., 10.12.2010 р., 22.02.2011 р., 25.02.2011 р., 21.06.2011 р., 02.08.2011 р., 03.07.2012 р., що має наслідками застосування ст. 155 КАС.

На підставі викладеного, керуючись статтями 11, 102, 155, 171, 202, 203, 244-2 КАС України,

ПРОШУ:

поновити мені строки на апеляційне оскарження;

оскаржувану постанову Окружного адміністративного суду м. Києва від 01 листопада 2012 р. в частині відмови у позові з підстави, визначеної позивачем - скасувати, залишивши у цій частині позов без розгляду; з підстави не оприлюднення проектів оскаржуваних розпоряджень КМДА, як регуляторних актів у розумінні Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» ухвалити нову постанову, якою позов задовольнити.

Додатки: *копії апеляційної скарги (3 прим. для сторін); постанова ОАС м. Києва від 01.11.2012 р. (роздруківка з ЄДРСР), постанова КААС від 09.03.2011 р. № 2а-1888/10, постанова ВСУ від 28.11.2011 р. № 21-246а11, лист МЮ від 13.12.2012 р., оголошення в «Хрещатику», заяви від 22.08.2012 р., 07.12.2012 р., квитанція СЗ 16,10 грн. (для суду).*

21 грудня 2012 р.

/Апелянт Олійник Д. В./